

Els nostres poetes

MOSSÈN JOAN PUNTÍ I COLLELL (1)

Biblioteca de Manlleu

Mossèn Joan Puntí i Collell ha estat un dels personatges il·lustres de la nostra vila i un gran desconegut per a molts. A través d'aquestes línies intentarem apropar-nos una mica a la figura del sacerdot i escriptor manlleuenc.

Joan Puntí, fill de Ramon Puntí i Franc, casat en segones núpcies amb Joaquina Collell i Serra, nasqué el 31 d'octubre de 1886 en una casa del carrer Sant Jaume de Manlleu, on residien els pares d'en Ramon. Poc temps després se'n tornarien a viure a Torelló, on ja havien residit un cop casats; però la mort inesperada del pare quan encara no tenia dos anys, va motivar el trasllat de Joaquina i el nen de nou a Manlleu, ara a la casa pairal de la família materna, un modestíssim primer pis al número 28 del carrer de la Font. Tothom el coneixia pel noi de "Can Collell".

La seva infantesa no va ser ni opulenta ni fàcil. Mort el pare, la seva mare, dona forta amb solidíssimes arrels cristianes, no disposava de gaires recursos econòmics i va posar-se a treballar cuidant malalts a domicili. Això comportava que en Joan estigués sol moltes estones i que freqüentés la família Ferrer Abel, masovers de la casa que ocupaven els baixos, amb els quals l'unia una forta amistat.

Les primeres lletres apreses per Mn. Joan li foren conferides a l'escola gratuïta dels Germans de les Escoles Cristianes, institució docent de la qual es considerava un agraït antic alumne. Sembla que ja de petit mostrava clares aptituds per les lletres i una certa reticència per les matemàtiques, fet que induí la mare a matricular-lo a l'escola del mestre Cristóbal Forment, acreditat professor, on Mn. Joan féu un bon aprenentatge. Referent a aquesta etapa de la seva vida, el propi Mn. Joan ens conta que era tal l'estat de pobresa amb què vivien que, essent alumne del Sr Forment i havent-los fet una fotografia de tots els deixebles, la seva mare, amb molta recança, no va poder comprar la reproducció del primer retrat del seu fill perquè aquella fotografia valia sis rals.

Aquest panorama ens descriu una infantesa digna però no acabalada, compensada per l'amor i la tendresa de la mare que procurava emmotllar el fill amb les millors virtuts. De ben segur que en aquest ambient virtuós i cristià i, com no, amb la influència del seu oncle Mn. Josep Collell i Delmuns, s'aniria fomentant en ell la llavor religiosa i la seva vocació pel sacerdoci. Així, calgué que l'estudiant es matriculés al col·legi Sant Josep de Vic, conegut popularment com "*la Panissa*" on els seminaristes pobres avançaven gratuïtament en els graus acadèmics. Una institució de tal mena, i encara més en aquells temps, imposava una convivència difícil, amb pocs miraments pel menjar i amb un eixam d'incomoditats. D'aquesta experiència en va escriure "*Memòries d'un panissaire*".

La carrera sacerdotal anava escalant graus jeràrquics: humanitats, retòrica, filosofia, teologia i moral. Els darrers cursos li fou obligat practicar-los al seminari diocesà, centre d'alta cultura religiosa, d'on, en aquell temps sobretot, sortiren grans talents que ompliren de prestigi l'església. El pas del col·legi Sant Josep al seminari li suposà el problema de sufragar la pensió i, per no carregar més l'economia materna, exercia de fàmul¹ al seminari. L'estiu era per a un seminarista pobre un vertader problema, que ell va resoldre gràcies a l'acolliment que li dispensaren a "Can Tersic" de Manlleu, als quals ajudava, tot vivint-hi com un familiar més.

El 1912 i amb 25 anys complerts celebrà la seva primera missa a Manlleu, essent rector Mn. Joan Torra. Sense solemnitats, ni pompa, ni esclat, sortí de casa amb la seva mare i en arribar a l'església s'hi personaren alguns pocs amics.

L'abundància levítica que a principis de segle hi havia a la diòcesi de Vic feia que la gran majoria de clergues sortits de nou del seminari no tin-

guessin destí fins al cap de 4 o 5 anys. Així, sense poder comptar de moment amb destí al bisbat de Vic, es traslladà a Barcelona on aconseguí anar assentant dignament el seu viure. Tan bon punt va arribar a Barcelona, exercí de sotsxantre a Santa Maria del Mar, i al cap de poc temps entrà a la redacció del Foment de Pietat Catalana, i conreà l'activitat apostòlica com a capellà a les Escoles Catòliques del carrer Enric Granados, institució regida per les Germanes Paüles, on hi havia una escola per a nenes de condició modesta, a la qual s'abocà amb gran dedicació. Tota aquesta activitat li permetia abraçar plenament tot el seu comès eclesiàstic i a la vegada li proporcionava mitjans per viure dignament ell i la seva estimada mare.

En paral·lel a totes aquestes activitats, va anar conreant les lletres, i aviat el poeta Puntí fou conegut en els cercles literaris, guanyant en els Jocs Florals de Barcelona de 1918 la Viola d'Or i Argent amb la poesia "*Missa rasa*", i donant a conèixer la seva obra poètica a través del seu "*Cofret de versos*", què és la seva primera obra.

Combinà els seus coneixements de música amb l'escriptura i la literatura. Escriví tant en prosa com en vers. "En la prosa fou reconegut, diu en Josep Prat i Roca, com un mestre dominador de la ploma, artífex acreditat per la difícil facilitat d'expressar bé allò que narrava, emprant les formes més expressives i acurades."

"Un poeta, diu en Joan Castell Masallera, que porta escrits innombrables versos en els quals no hi ha ni un sol defecte de versificació, i que si alguna objecció ofereixen es l'excessiva facilitat a voltes no corresposta per la inspiració, per força ha d'ésser genial."

Va quedar lligat al "*Cançoner Popular de Catalunya*" on exercí de secretari i lligat així mateix a l'Orfeó Català a qui acompanyà com a capellà en algunes de les seves sortides artístiques.

La facilitat d'expressió i la perfecció, sumades al domini de la llengua nostrada, feien d'ell un orador consumat, conferenciant amè i encisador i un conversador inigualable; tota una sèrie de dots naturals que realçaven la seva personalitat i li guanyaven arreu respecte i simpaties.

Pilar Pous i Altafaja

(1) Fàmul: Persona que viu en un lloc servint-hi com a criat, per compensar el cost dels estudis.

Continuarà

SANTA MARIA

MISSES

Dilluns 28, a les 8: Miquel Collell Serra. **Dimarts 29**, a les 8: Pere Martí Trias i Pere Martí Carbonell. **Dimecres 30**, a les 8: donants. **Dijous 1**, a les 8. **Divendres 2**, a les 8: Gaspar Soler Corominas. **Dissabte 3**, a les 20: família Vinyeta – Pous - Argila **Diumenge 4**, a les 10: difunts de carrer de la Font de la Mare de Déu. A les 12: esposos Ramon Porta i Francesca Castell.

VIDA CREIXENT

Reunió del grup “Maria Assumpta” el dia 29, a 2/4 de 4 de la tarda.

FESTA DE LA FONT DE LA MARE DE DÉU

Diumenge, dia 4 de juliol.

A les 10: missa a la parròquia de Santa Maria.

A les 5 de la tarda: rés del Rosari davant la Font de la Mare de Déu.

GRÀCIA

MISSES

Dissabte 3, a les 19: ànimes. **Diumenge 4**, a les 11: Pere i Àngela.

SANT PAU

MISSES

Dilluns 28, a les 19: Lluís Marcé. **Dimarts 29**, a les 19: Lluís Croas Domènech. **Dimecres 30**, a les 19: família Pujols Freixa. **Dijous 1**, a les 19: Consol Crespi i família. **Divendres 2**, a les 19: família Capdevila Garolera. **Dissabte 3**, a les 19: Joan Guiteras i Teresa Masmitjà. **Diumenge 4**, a les 9: donants. A les 12: comunitat.

DEFUNCIONS

Antonio García García (83 anys)
C/ Arnald de Corcó, 64.

Felip Pujols Domènech (58 anys)
C/ Puig-guardial, 82.

Carmela González Perera (85 anys)
C/ Vendrell, 13.

Estrella Herreros Martínez (74 anys)
C/ Sta Maria de Corcó, 21.

PROCLAMES MATRIMONIALS

Joan Albert Pou Caralt amb Sara Ortiz Blanch, ambdós de Manlleu.

Josep Puigvila Bagaria amb Jaqueline Sánchez Moyano, ambdós de Manlleu